

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

De notitia in Sacramento accepta. n. 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1606.

Salisbury
vehemens
& inepta
oratio.

XXVII. Excanduit ad ista Salisburyus, & feruentiori inurgens oratione. "Non est, inquit, *Garnette* quod testes infirmes, si tecum vno teste, aut non omnino recto agere vellemus, possemus in te fœdiora coijcere: Verumtamen id non fiet, vt vbiq; terrarum omnes intelligant quantâ cum integritate, quantâ cum lenitate & clementiâ iustitiam administramus: Ideoq; Serenissimus Rex statuit vt in hoc nobili confesſu tua causa ageretur. Quis est enim *Garnettus*, vt in hunc locum dicturus vocaretur, & tot præclaris viris molestus esset. Audeo dicere summum Romæ Cardinalem, si causam agere cogeretur, nobilioribus non vsurum. Non tuâ causâ, *Garnette*, huc vocaris, sed vt tuum facinus, & Religionis tuæ fœdi errores in lucem producantur, & Majestatis suæ clementia orbi vniuerso fiat manifesta. Regis in manibus tua posita est vita; hanc tibi auferre multas posset ob causas; Vt verò iustitia constet, & mendacium seu obtestatorum obturetur os, voluit hoc loco, coram cœtu tam honorifico te explorare; quâ de re tam gloriari nobis licet quàm si maximus Cardinalis causam pro Tribunali ageret. Testem proferimus cuius existimatio sanctissima est, qui pro toto mundo tibi non inferret iniuriam: Ex vicino satis vestra excepit colloquia; prudentiâque nostræ fuit, vt tu & *Oldcornus* tam commodè collocaremini vt posses audire, & audiri. Prudentia quam politicam dicunt, modò Christiana sit, non est à Republica bene instituta reiicienda. Nisi hac via insisteremus, haud sanè scio qua ratione vobiscum agendum esset: Vestris enim libellis de crudelitate infamamur, & de grauissimis persecutionibus, vnde non leuis est à vobis noster metus. (Palpari igitur vos necesse est & foueri à nobis vt à nutricibus paruuli, nè si morbo aut morte corripiamini fama volet veneno vos esse sublato; vt de quodam vestro nunc est rumor equulei nimis effrænata vi esse discerptum, cum is præ desperatione sibi ipsi mortem conscuerit.) Non existimauit *Garnettus* huic inuestiua quidquam reponendum: Palam enim in omnium oculis erat ex turbulento animi motu ea dici incongruè. Quis enim ignorare poterat quàm acerbè tractentur ij quos semel præhenderint Sacerdotes? Non vt nutrices paruulos, sed vt noueræ priuignos quos pessimè oderunt. Is quem Salisburyus manus sibi intulisse affirmabat, *Ioannes Odoeni*, (ab exiguo corpore dictus *paruus Ioannes*) cum *Garnetto* captus & in Arcem delatus, secundò subditus equuleo, cum herniâ laboraret, non fuit par cruciatui, sed ruptis visceribus abductus ad lectum non diu superfuit: Sparſus est sermo quod sua manu interijſſet; id tortor ipse negauit, fidem præterea faciens vix se in quoquam vidisse maiorem in tormentis constantiam: Præterquam quod non est, more desperantium & sibiipsis necem inferentium per agros aut viâ Regiâ terræ mandatus adactò in viscera stipite, sed in ipsa arce sepultus.

De notitia
in Sacra-
mento ac-
cepta.

XXVIII. Salisburyum perorantem excepit Procurator Regius, & *Garnetto* Confessionem propriam obiecit, cum *Tesmundo* aures daret; cumq; *Garnettus* agnosceret se id in Sacramento cognouisse, eâ tamen lege vt Sacramento sua vis maneret, nisi aliunde innotesceret; tum vero, si in manus incidere, (nè quaestione

quaestione premeretur) posse proferre: Northamptonius Comes duo conatus est inferre; primum contempsisse *Garnettum* eo quod non prohibuerit, iuxta iuris Regulam *qui non prohibet cum potest, iuber.* Secundo pluris aestimasse suam a tormentis immunitatem quam Regni totius sospitatem. At *Garnettus*, "prohibui, inquit, quantum potui; quod autem non ijs aperui quos vos arbitrari potuissetis impedire, non aliam causam habuit quam Sacramenti secretum, quod violare nefas ducimus. Neque rectè inferitur meam immunitatem prætulisse saluti totius Regni; sed studui malū non facere ut euenirent bona: Facultas enim enuntiandi lumenda est ex mente Confitentis, in cuius bonum, & verò in vniuersæ Ecclesiæ vtilitatem & salutem hoc Sacramentum cum hac conditione secreti institutum est; quā violatā perit veneratio & vsus Sacramenti: Quis enim vellet occulta confiteri nisi certus de secreto?) Obijcientibus deinde Salisburio & Procuratore Regio, quod licet *Tesmondum* non potuerit detegere, debuisset tamen detegere Catesbeyum & Socios qui ipsi confessi non fuerant; & *Tesmundi* ipsius confessionem nullam fuisse, quod ipsum non pœnituerit. Respondit *Garnettus*, primo, *Tesmondum* omnia adhibuisse quæ ad Sacramenti vim fructumque requiruntur; deinde etiam si desit in aliquo quidpiam quod ad fructum gratiamque Sacramenti pertineat, est tamen Confessio Sacramentalis, atque adeo ad Secretum obligat, non solum in ijs quæ Confitentem tangunt; sed quæ alios quoscunque.

XXIX. Denique de commoratione Warwicensi interrogatus (vbi & captus est eo tempore quo hi motus increbuerant) tum de colloquio cum Batefio ferente literas à Catesbeyo post detectam coniurationem: Respondit, se nihil suspicantem de motu suscepisse iter ad Sanctæ Winefredæ; reuertentem verò amicorum importunitate hæsisse in illa Regione; Si vllā pro uidentia providere potuisset tale quidpiam euenturum, latè remotè abfuturum. Cum Batefius ad se venisset cum literis re detecta, noluisse quidquam cum illo habere commercij qui proditorijs his molitionibus se immiscuisset, & se, suosq; & Catholicos vniuersim in summū certissimumque adduxisset discrimen; neque quemquam ab se missum esse ad Catesbeyum; quicumque profectus sit se nesciente profectum.) Tum Nottinghamius Comes ut actionem egregio quodam epiphonemate clauderet, petitā interrogandi licentiā; Quid *Garnette*, inquit, si ego ad te confelsurus accederem, diceremque horā non plus vnā interiectā me Regē pugione confolsurū, detegeres? vel non detegeres? Cui *Garnettus*, "Domine mi, si alia aliqua ratione in rei cognitionem deuenirem utiq; detegerem; sin minus, omnes modos præueniendi inuestigarem, & conquisitis vterer.) Quam vocem nil mirum si circumstantis concio risu potius quam plausu exceperit, quandoquidem è re Ecclesiæ Christi publicā quid intersit, longè ab Hæreticorum intelligentia remotum est, & Sacramentis pelsundatis cætera concidere sit necesse. Verè tamen illud, etsi nescius, subiunxit Nottinghamius; "Nunc *Garnette*, ve-